

GRANSKINGSUTVALGET

Nasjonalt utvalg for granskning av redelighet i forskning

Årsmelding 2010 til Kunnskapsdepartementet

Innholdsfortegnelse

1 Innledning

2 Utvalgets arbeid

2.1 Saker behandlet i utvalget

2.1.1 Innledning

2.1.2 Videreførte saker

2.1.3 Nye saker i 2010

2.1.4 Lokale saker – som utvalget kjenner til og har drøftet

2.2 Avviste saker

2.3 Forespørsler om mulige saker og utvalgets virkeområde

2.4 Sakenes karakter

2.5 Refleksjoner over antall saker og utvalgets rolle

3 Nasjonale aktiviteter

3.1 Dialog med institusjoner

3.1.1 Kontakt med institusjoner

3.1.2 Jubileumsturné

3.2 Granskingsutvalget og De nasjonale forskningsetiske komiteer

3.3 Nettsted og informasjon

4 Internasjonalt samarbeid

4.1 Verdenskonferanse om Research Integrity

4.2 ENRIO – europeisk nettverk

4.3 ESF – European Science Foundation

Vedlegg:

Granskingsutvalget: Medlemmer og sekretariat

Utvalgsmøter 2010

1 Innledning

Granskingsutvalget ble i henhold til forskningsetikkloven opprettet 1. juli 2007 med etterfølgende utnevning av medlemmer og reel funksjon fra slutten av 2007.

I følge Kunnskapsdepartementets veileder av 27. juni 2007 skal Granskingsutvalget utarbeide en anonymisert årsmelding til Kunnskapsdepartementet (KD). Denne tredje årsmelding omfatter. Tidligere årsmeldinger finnes på www.etikkom.no/Granskingsutvalget.

2 Utvalgets arbeid

Utvalget avholdt fire møter i 2010. I tillegg har utvalget løpende korrespondert om saker og henvendelser etc. via e-post.

Utvalget har i 2010 videreført diskusjoner fra de første årsmeldingsperioder om arbeidsdeling mellom lokalt og nasjonalt nivå vedrørende behandling av mulige uredelighetssaker og om oppgavefordeling og samarbeid mellom utvalget og De nasjonale forskningsetiske komiteer om forebygging på nasjonalt nivå. På slutten av 2010 startet utvalget en innsamling av erfaringer fra den første oppnevningssperiode som slutter medio 2011.

Høsten ble preget av en seminarrekke hvor syv universiteter ble besøkt. Se nærmere beskrivelse under pkt. 3.1.2.

2.1 Saker behandlet i utvalget

2.1.1 Innledning

I 2010 har utvalget drøftet og/eller behandlet 11 saker. Tre av disse er saker som ble ført videre fra 2009. De fleste klager som utvalget har mottatt er sendt videre til lokal behandling med etterfølgende rapportering til Granskingsutvalget. Kun ganske få av disse saker er blitt avsluttet i 2010. Enkelte saker er som sådan blitt avsluttet lokalt men klager har bedt Granskingsutvalget om fornyet vurdering hvilket har medført ny lokal behandling. Dette gir en lang saksbehandlingstid. Et problem som utvalget vil ta opp i forbindelse med evaluering av utvalgets første funksjonsperiode.

Én sak har ført til konstatering av vitenskapelig uredelighet. Dette er en sak som er varslet lokalt og behandlet lokalt med etterfølgende orientering til Granskingsutvalget.

To klager er formelt blitt avvist. Hermed er antallet saker på nivå med antallet i 2009. I årsmelding for 2009 ble det nevnt, at dette nivå formodes å være på linje med sammenlignelige land.

Utvalget har hatt én sak til egen gransking i 2010 og er ”gått inn i” en annen sak etter lokal behandling med foreløpige overveielser om åpning av egen sak versus fortsatt lokal behandling.

Det kan være svært helt klart å karakterisere en sak ut fra definisjonen av vitenskapelig uredelighet i forskningsetikkloven. Er det forfalskning, fabrikasjon, plagiering (FFP) eller annet? Med en grov inndeling av de elleve saker, som er blitt behandlet, kan man si følgende: Fire vedrører forfalskning/fabrikering av data, tre vedrører plagiering, to vedrører tvister om forfatterskap og to annen form for mulig vitenskapelig uredelighet. Sammenlignet med 2009 er det markant, at flere saker har vedrørt FF, herav en hvor det er konstatert vitenskapelig uredelighet. Siden 2007 har andre kjente tilfeller av konstatert vitenskapelig uredelighet alle vedrørt plagiering (fire saker i alt).

Åtte av de elleve sakene har vedrørt universitetssektoren, to har vedrørt høyskoler mens en sak er knyttet til et forskningsinstitutt.

Utvalget har, som nevnt i årsmeldingen for 2009, vedtatt at dersom det er mulig så skal mulige uredelighetssaker sendes til den hovedansvarlige institusjonen med anmodning om at institusjonen overveier om man selv vil gå inn i saken eller om institusjonen eventuelt vil anmode Granskingsutvalget om å gå videre med saken. Denne prosedyren er valgt, ut fra at institusjonene har hovedansvaret for behandling av saker om mulig vitenskapelig uredelighet (jf. proposisjonen til forskningsetikkloven). Videresending skjer imidlertid alltid etter en konkret vurdering. Det kan være særlige forhold som gjør at en lokal behandling kan være vanskelig å gjennomføre. Utvalget har valgt noen ganger å sende saken til institusjonen sammen med konkrete spørsmål.

Følgende kan oppsummeres om utvalgets behandling av klager:

- a) Avvisning: Det skjer hvis utvalget/utvalgets leder vurderer, at en klage umiddelbart bør avvises eksempelvis fordi saken faller uten for utvalgets virkeområde eller er åpenbart grunnløs.
 - b) Videre sending: Utvalget mottar et varsel. Etter konkret vurdering sendes saken til ledelsen for involvert institusjon med henblikk på mulig lokal behandling med en forventning om etterfølgende rapportering til utvalget. Utvalget kan velge å utrede saken litt nærmere innen oversendelse eksempelvis via høring av innklagde.
 - c) Utvalget mottar orientering/rapport fra institusjon vedrørende behandling av en sak hvor varsel og behandling er skjedd lokalt (eventuelt på bakgrunn av råd og veiledning fra utvalget og/eller utvalgets sekretariat).
- For både b) og c): Orientering/konklusjon tas til etterretning. Det innledes en dialog om sakens behandling eller utvalget tar opp saken (se punkt e nedenfor).
- d) Forundersøkelse: Hvis utvalget vurderer at saken ikke umiddelbart bør avvises og sannsynligvis heller ikke bør behandles lokalt, undersøker utvalget saken nærmere med henblikk på å avgjøre om saken bør avvises eller om det bør åpnes sak/granskes.
 - e) Utvalget tar opp en sak av eget tiltak: Dette kan utvalget gjøre, uansett på hvilken måte utvalget er blitt gjort kjent med saken. Utvalget har her fastlagt en høy terskel.
 - f) Utvalget mottar klage/anke over en allerede behandlet sak/avvisning. Utvalget er ikke klageinstans for lokale avgjørelser men utvalget kan ta opp en sak (jf pkt e).

Er saken behandlet lokalt vil anken i de fleste tilfeller enten bli avvist eller bli vidresendt til institusjonen (eventuelt med noen spørsmål).

Er klage opprinnelig sendt til utvalget, vil utvalget kunne sende anken til KD som er klageinstans for utvalgets avgjørelse.

Vedrører anken utvalgets egen avvisning eller gransking, vil det være mest sannsynlig at anken sendes til KD. Det er ikke ennå (ved utgangen av 2010) sendt saker til KD som klageinstans.

Som påpekt i årsmelding for 2009, synes det å være en brist i regelgrunnlaget idet det er klageadgang (til KD) for utvalgets avgjørelser; men ingen klageadgang for lokale avgjørelser. Det oppstår en gråsoner ved anke over avgjørelser som vedrører saker hvor varsling er sendt til Granskingsutvalget men saken er behandlet lokalt (dvs. etter videre sending fra utvalget).

Utvalget har i 2010 videresendt fire klager til de respektive institusjoner. I likhet med siste år har man lokalt valgt å behandle alle sakene selv om utvalget har pekt på mulighet for å overlate saken til Granskingsutvalget. Dette kan tas som uttrykk for en lokal ansvarlighet.

Granskingsutvalget har også i år eksplisitt forutsatt, at utvalget holdes orientert om sakens forløp og resultatet av eventuell lokal granskning slik at det gis mulighet for etterfølgende å overveie om utvalget selv vil granske saken og/eller reise konkrete spørsmål i forhold til institusjonens behandling.

Utvalget finner det viktig å ha en form for overvåkningsrolle for å bidra til å sikre en enhetlig behandling av saker (jf. proposisjonen til forskningsetikkloven). Dette bør skje i en åpen og fruktbar dialog med institusjonen om de enkelte saker, og dette bør bidra til at utvalget kan samle opp og videreføre erfaringer til nytte for institusjoner og andre.

Det er kjent at man i mange land sliter med å få saker frem. For utvalget er det avgjørende at sakene kommer frem og at disse får en uhildet, grundig og rimelig ensartet behandling uansett om saken behandles på lokalt eller nasjonalt nivå.

Med utgangspunkt i at institusjonene har primæransvaret for å undersøke saker om mulig vitenskapelig uredelighet, vil det nasjonale utvalget bare i særlige tilfeller overta en sak. Dette kan eksempelvis bli aktuelt av habilitetsgrunner, hvis saken er særlig alvorlig, prinsipiell eller omfattende. Dette gjelder også hvis institusjonens saksbehandling/konklusjon ikke anses som betryggende.

Utvalget har i forbindelse med en konkret sak, gjort seg noen overveielser om mulige uheldige konsekvenser ved ”dobbelbehandling” av en sak først på lokalt og så på nasjonalt nivå. (Se beskrivelse av sak 1 nedenfor).

I det følgende beskrives hver enkelt henvendelse som utvalget har hatt til diskusjon i beretningsperioden. Avviste saker beskrives særskilt senere selv om noen av disse også har vært drøftet på møter. Utvalget har i alt vært involvert i *13 saker i 2010*. Det er noenlunde på linje med saksomfanget i 2009 som til gjengjeld var en markant stigning forhold til den første beretningsperiode omfattende slutten av 2007 og hele 2008.

2.1.2 Videreførte saker

Tre saker ble videreført fra 2009 til 2010. Sakene beskrives i sin helhet nedenfor:

Sak 1 2010 (Sak 3 2009)

Saken ble offentliggjort i april 2011. Rapport finnes på www.etikkom.no/Granskingsutvalget

Granskingsutvalget mottok i januar 2009 en henvendelse fra en privat virksomhet med påstand om brudd på forskningsetiske normer og anklage om vitenskapelig uredelighet i en publikasjon som involverte forskere ved et norsk universitet.

Granskingsutvalget sendte, med henvisning til at hovedansvaret for behandling av uredelig forskning ligger på den enkelte institusjon og etter dialog med KD, saken til det ansvarlige universitet med henblikk på universitetets behandling av saken og/eller overveielse om man ville søke støtte fra eller overlate saken til Granskingsutvalget. Universitetet valgte selv å behandle saken. Granskingsutvalget mottok i november 2009 en uttalelse fra universitetets permanente utvalg for denne type saker (universitetsutvalget).

Konklusjonen fra universitetsutvalget var, at det ikke var påvist uredelighet fra noen forsker ved universitetet. På noen punkter var det imidlertid påvist forhold som kunne gi grunn til kritikk. Forhold som etter universitetsutvalgets mening, stred mot god forskningsskikk. Samlet fant universitetsutvalget ikke grunnlag for noen sterk kritikk av enkeltforskere eller forskergrupper.

Granskingsutvalget sendte dokumentene fra universitetsutvalget til anmelder til uttalelse. Utvalget mottok i starten av 2010 brev fra anmelder om opprettholdelse av klage. Klager utdypet og presiserte samtidig sine tidligere anførsler.

Etter drøftelse av saken på møte i januar 2010 skrev Granskingsutvalget til universitetet og påpekte at det kunne være særlige forhold omkring saken som kunne berettige at Granskingsutvalget tok saken opp til gransking med utgangspunkt i at utvalget har anledning til å ta saker opp av eget tiltak. Granskingsutvalget henviste bl.a. til at universitetsutvalget hadde nevnt at man ikke hadde ressurser til å foreta en full gransking. Granskingsutvalget reiste i tillegg noen konkrete spørsmål bl.a. til at man hadde anvendt anonym(e) sakkyndig(e). sakkyndig(e).

Granskingsutvalget mottok svar fra universitetsutvalget. Det fremgikk blant annet at universitetsutvalget hadde lovet den sakkyndige anonymitet, og at det entydig var universitetsutvalget som hadde ansvaret for den samlede vurdering av saken.

Granskingsutvalget rettet igjen en henvendelse til universitetet og henviste bl.a. til at den anvendte sakkyndige hadde anbefalt at det ble oppnevnt en til to eksterne og uavhengige sakkyndige som kunne gå gjennom saken. Universitetet ble derfor bedt om å ta stilling til om man ville følge denne anbefalingen for på denne måten å avslutte saken.

Universitetets ledelse svarte i april og viste til at eventuell oppheving av den sakkyndiges anonymitet ville kreve samtykke fra den sakkyndige. Institusjonen anbefalte i brevet at saken ble avsluttet. Alternativt at Granskingsutvalget behandlet saken i sin fulle bredde med nye sakkyndige.

Granskingsutvalget drøftet i møte om utvalget burde undersøke saken på eget initiativ.

Utvalget la i sin vurdering særlig vekt på tre forhold:

- i. En anonym sakkyndig umuliggjør at Granskingsutvalget, partene, forskersamfunnet og allmennheten kan etterprøve vedkommendes habilitet og faglige kompetanse.
- ii. Det var ikke klarlagt hvorfor institusjonen ikke fant det påkrevd å engasjere flere sakkyndige, jf. uttalelse fra den sakkyndige om at ”én til to andre sakkyndig(e) ... bør gå gjennom saken på uavhengig basis”.
- iii. Institusjonen pekte selv på muligheten for at Granskingsutvalget ”behandler saken i sin fulle bredde”.

Utvalget konkluderte med å iverksette gransking, og fremhevet viktigheten av å engasjere to habile, professorkompetente sakkyndige.

Etter utvalgets møte arbeidet utvalgets sekretariat intenst med å finne sakkyndige nasjonalt og/eller internasjonalt. Det aktuelle forskningsmiljøet synes å ha et ganske tett samarbeid mellom mange av aktørene. Det viste seg derfor svært vanskelig og tidkrevende å finne kompetente og habile sakkyndige som samtidig var villige og hadde anledning til å stille opp.

Utvalget varslet i brev av juli 2010 universitetet, innklagde forskere og anmelder om at utvalget hadde vedtatt å undersøke saken med bistand fra eksterne sakkyndige.

Fra medio juli til primo september 2010 var det en omfattende korrespondanse mellom utvalget og forskerne om bl.a. habilitetsspørsmål knyttet til de sakkyndige. Denne prosess ble avsluttet med at to utenlandske sakkyndige ble oppnevnt. De sakkyndige fikk bl.a. tilsendt mandat, retningslinjer om habilitet samt alle sakens sentrale dokumenter. Disse var blitt oversatt til engelsk.

Forfatterne etterlyste i brev (av august 2010) en konkretisering av bakgrunnen for utvalgets (og de sakkyndiges) undersøkelse. Utvalget ga med to brev detaljerte svar på disse spørsmålene bl.a. med henvisning til forskningsetikkloven og KDs veileder. Oppsummert ble det konkludert med at utvalget ingen grunn så til å begrense de sakkyndiges oppdrag til bare å gjelde anførsler reist av anmelder.

Forskerne reiste i brevet også spørsmål om utvalget hadde kompetanse til å behandle saken på eget initiativ eller om slik kompetanse var avskåret fordi universitetet allerede hadde behandlet saken. Utvalget fremla dette spørsmålet for KD. Departementet svarte i brev av 1. oktober 2010, og konkluderte: ”Granskingsutvalgets rett til å behandle saker på eget initiativ er ikke begrenset av om saken tidligere er behandlet av involverte institusjoner”.

De sakkyndige leverte sin rapport desember 2010. Rapporten ble oversendt forfatterne og anmelder frist for uttalelse januar 2011.

Saken ble dermed ikke avsluttet i 2010

Refleksjon:

Det er utvalgets synspunkt at dobbeltbehandling av en sak så vidt mulig bør unngås. Det gir en unødig lang saksbehandlingstid med en stor belastning for de innklagde.

Sak 2 (Sak 6 2009)

Utvalget mottok november 2009 en henvendelse fra en molekylærbiologisk forsker som ba utvalget vurdere en sak om rett til medforfatterskap. Klagen inneholdt i første omgang også en rekke andre aspekter. Sakens innledning ble beskrevet i utvalgets årsmelding for 2009.

I følge klager hadde en forskningsleder ekskludert klager fra et arbeid (en publisert artikkel) på tross av at klagers bidrag i det publiserte arbeidet var omfattende og inneholdt betydelige oppfinnelser, oppdagelser og utførelse av klagers ideer. Klager hevdet at forskningslederen ikke hadde grunnlag for å ekskludere klager som medforfatter. Klager henviser i den forbindelse til Vancouver-reglene om forfatterskap.

Saken var tidligere behandlet på lokalt nivå (involvert universitet) hvor klager ikke fikk medhold.

Klager mente at det forelå saksbehandlingsfeil i forbindelse med universitets tidligere behandling av saken fordi dekan og senere universitetets faste utvalg for slike saker (heretter universitetsutvalget) overså klagers omfattende dokumentasjon og bare forholdt seg til dokumentasjon fra påklagde. Klager påpekte i tillegg at klagers bidrag til det publiserte arbeidet og forholdene rundt arbeidet og klager som person var blitt uriktig fremstilt i redegjørelsen fra påklagde til universitetsutvalget, ekstern finansierende organ og medforfattere. Klager mente at saken var blitt behandlet som en personkonflikt i stedet for en tvist om rett til medforfatterskap.

Klager sendte med klagen detaljert dokumentasjon med det primære formål å påvise dels klagers bidrag (oppfinnelser mv.) i relasjon til den publiserte artikkelen og dels for å dokumentere uriktig framstilling av saken fra påklagde.

Selv om Granskingsutvalget som sådan ikke er klageinstans for en lokal behandling av mulige uredelighetssaker, kan utvalget som nevnt tidligere ”gå inn i” alle saker uansett hvordan utvalget er blitt gjort kjent med saken. Utvalget besluttet å sende saken til det aktuelle universitet. Utvalget anmodet med oversendelsen om at universitetet tok stilling til en rekke anførsler fra forskeren og ba om en etterfølgende rapportering til Granskingsutvalget.

Granskingsutvalget mottok i mai 2010 et brev fra ledelsen for det aktuelle universitet. Med brevet fulgte rapport fra ovennevnte universitetsutvalg. Vurdering av den nye klagen og henvendelsen fra Granskingsutvalget ble av universitetsutvalget overlatt til lederen for universitetsutvalget. Universitetsledelsen sluttet seg til konklusjon fra universitetsutvalget.

I følge universitetsutvalget gjaldt den nye klagen (til Granskingsutvalget) de samme forholdene som første klage nemlig, eksklusjon av medforfatter. Førstebehandlingen var særdeles tids- og ressurskrevende. Universitetsutvalget (som bestod av en rekke nye medlemmer) så ingen grunn til å starte forfra og ba utvalgets leder (som også ledet førstebehandlingen) om å foreta en vurdering av klagen.

Følgende fremgår av rapporten fra universitetsutvalget:

- Saken var tidligere behandlet av det involverte universitetet først på grunnivå og siden av det faste utvalg for saker vedrørende mulig vitenskapelig uredelighet (universitetsutvalget). Universitetsutvalget hadde vurdert det slik at det ikke forelå vitenskapelig uredelighet. På bakgrunn av Granskingsutvalgets oversendelse av ny klage vurdertes saken på nytt.
- Sakens kjerne vedrørte i følge universitetsutvalget en strid om med-/sisteforfatterskap til en vitenskapelig artikkel. Klagers påstand var at en annen forsker (påklagde) sammen med en rekke medforfattere hadde publisert en artikkel som inneholdt ideer, data og konseptuelle funn som klager stod bak. Klager mente at dette ga klager retten til å være sisteforfatter. De øvrige i forfattergruppen hadde en annen oppfattelse om rekkefølge. Klager ville ikke godkjenne artikkelen så lenge klager ikke sto som sisteforfatter. Artikkelen ble – på bakgrunn av beslutning fra de øvrige i forfattergruppen – publisert uten klager som medforfatter. Bidraget fra klager ble omtalt i ”Acknowledgement” i artikkelen.
- I den opprinnelige behandlingen av klagen henviste universitetsutvalget til at det i henhold til Vancouver-reglene er en forutsetning for å stå som medforfatter at man eksplisitt har godkjent den aktuelle artikkelen. Ved å stille som betingelse at vedkommende skulle stå som sisteforfatter, gjorde klager det i følge universitetsutvalget, i praksis umulig å publisere artikkelen med klager som medforfatter, uten samtidig å gjøre klager til sisteforfatter. I denne situasjonen må klager etter universitetsutvalgets syn selv bære en avgjørende del av skylden for at klager til sist ble ekskludert som medforfatter. Universitetsutvalget aksepterte at den påklagde (forskningslederen) i den situasjon som oppsto måtte foreta en avveining av ulike hensyn, herunder til de andre forfattere, inkludert en stipendiat. I likhet med eksterne sakkyndige (hvis vurdering var innhentet ved behandling av saken på grunnivå) så ikke universitetsutvalget at påklagde med dette hadde satt seg ut over normene for en forsvarlig forskningsetisk praksis.

- Vedrørende selve substansen i klagen (eksklusjon som medforfatter) skrev universitetsutvalget at det ikke kunne herske tvil om at klager faktisk hadde fått tilbud om å stå som medforfatter men at de øvrige forfattere ikke kunne akseptere kravet om at vedkommende skulle stå som sisteforfatter.
- Det ble henvist til at en av medforfattere (ikke påklagde) på vegne av forfattergruppen tidligere hadde opplyst klager om følgende:
 ”Vi har vurdert dine argumenter om forfatterskap. Vi er kjent med din rolle i startfasen av arbeidet. De øvrige 6 forfattere mener ... at du ikke vil kunne fremstå som siste- og ansvarlig forfatter på et manuskript hvor du utover de siste to og et halvt år ikke har hatt befatning med prosjektet når mye av arbeidet er gjort i denne perioden. Vi mener det vil være uriktig bruk av forfatterlisten. Vi sender derfor nå inn manuskriptet”.
- I tillegg var klager takket for kommentarer til artikkelen. Det ble overfor klager opplyst, at det kun var gjort mindre kosmetiske endringer i siste versjon. Siste versjon ble hermed av de øvrige forfattere oppfattet som godkjent.

I februar 2010 fremfører klager overfor Granskingsutvalget (videresendt til universitetsutvalget) at førsteforfatteren for den tidligere omtalte artikkel hadde publisert enda en artikkel som igjen gjorde bruk av klagers konseptuelle funn og data uten referanse og med urimelig eksklusjon av klager som medforfatter til tross for betydelige bidrag. Klager var heller ikke blitt informert om publisering av dette arbeidet.

Universitetsutvalget vurderte ikke denne nye henvendelse som en ny sak, men som konsekvens av klagers tidligere valg i forbindelse med den første artikkelen (enten å være sisteforfatter eller ikke å være med som forfatter i forbindelse med førstnevnte artikkel).

Granskingsutvalget konkluderte på bakgrunn av redegjørelse fra involvert universitet og brev fra ledelsen at utvalget ikke fant grunnlag for å åpne sak av eget tiltak. Granskingsutvalget tok samtidig orienteringen fra universitetets ledelse til etterretning.

Dette ble meddelt klager idet det samtidig ble opplyst at utvalgets virkeområde er begrenset til alvorlige brudd på god forskningspraksis og gjentatt at utvalget ikke er klageinstans for en institusjoners behandling av saker om påstått vitenskapelig uredelighet.

Som bakgrunn for Granskingsutvalgets konklusjon la utvalget vekt på at utvalget skal forholde seg til mulige *alvorlige* brudd på god forskningspraksis. Utelukkelse som medforfatter (hvilket ikke synes å være tilfellet i den konkrete saken) kan eventuelt være slik brudd men spørsmål om rekkefølge av forfattere kan neppe oppfattes som et alvorlig brudd selv om håndteringen av spørsmålet *kan* være uttrykk for dårlig praksis.

I forbindelse med drøftelse av saken kom det også frem synspunkter om behandling av slike saker/klager (som tilsynelatende også kan vedrøre personrelasjoner) allerede på det lokale nivå eventuelt er best tjent med at det tas inn eksterne sakkyndige.

Granskingsutvalget er i ettertid blitt informert om at universitetet på bakgrunn av ny klage/anke framdeles behandler saken. Den lokale behandling av saken/anken var i følge det opplyste ikke avsluttet ved utgangen av 2010.

Sak 3 (Sak 7 2009)

Granskingsutvalget mottok i november 2009 en henvendelse fra en medisinsk forsker med varslings om vitenskapelig uredelighet. Sakens innledning ble beskrevet i utvalgets årsmelding for 2009.

Klagen vedrørte en rekke (i følge klager kritikkverdige) forhold inklusiv påstand om plagiering/kopiering av dr.grads-avhandling og bruk av publiserte metoder uten kildehenvisning.

Med henvisning til at hovedansvaret for behandling av uredelig forskning ligger hos den enkelte institusjon, sendte utvalget varslingsen videre til ledelsen for det universitet hvor vedkommende forsker tidligere hadde vært ansatt.

Universitetet oversendte klagen til det sentrale utvalg som behandler slike saker, heretter omtalt som universitetsutvalget.

Klagen var opprinnelig ganske omfattende og vedrørte en rekke forskjellige aspekter. I det følgende gjengis den del av saken som primært vedrører forskningsetiske spørsmål med utgangspunkt i universitetsutvalgets konkretisering av klagen bl.a. på bakgrunn av senere mottatt presisering av klagen og møte mellom universitetsutvalgets leder og klager.

Klager gjorde gjeldende at klagen først og fremst dreiet seg om plagiering av klagers doktorgradsavhandling med artikler. Undersøkelsen i doktorgradsprosjektet var i følge klager kopiert av andre i et senere prosjekt (rapport) uten forespørsel eller informasjon. Det forelå ikke riktige kildehenvisninger i det senere prosjektet til klagers spørreskjema eller metoder. Design, spørreskjema og metoder var uten forespørsel kopiert fra klager og medforfattere.

Klager gjentok i brev vedrørende presisering av klage, at saken ikke skulle sendes til gransking på det involverte fakultetet. Klager fant ikke at en lokal gransking ville være uhildet som følge av andre forhold ved fakultetet som klager hadde varslet om.

Opprinnelig klage inklusiv senere presisering fra klagers side ble av universitetsutvalget sendt til uttalelse ved det involverte fakultet. Fakultetet utpekte to interne sakkyndige som vurderte saken.

Fakultetet, de interne sakkyndige og de anklagene var rettet mot, avviste alle klagers påstand om vitenskapelig uredelighet.

Granskingsutvalget mottok brev fra ledelsen for involvert universitet. Ledelsen stilte seg bak konklusjonen fra universitetsutvalget som vurderte at de beskyldninger som var fremsatt av klager var helt grunnløse. Det ble for øvrig vist til et notat fra universitetsutvalget.

Universitetsutvalget påpekte i notatet at prosjektet som ble anklaget for å bygge på plagiering ikke var å betrakte som et forskningsprosjekt ved det aktuelle universitet men som en rapport som et direktorat var ansvarlig for.

Utvalget viste videre til at rapportansvarlig på forhånd fra den regionale komité for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk (REK) hadde fått opplyst at søknad ikke var nødvendig, siden prosjektet var et kvalitetsutviklingsprosjekt. Rapporten ble dermed i følge universitetsutvalget ikke oppfattet som en rapport som uten videre skulle vurderes etter vanlige regler for forskningsetikk.

Når det gjaldt klagens substansielle forhold viste rapporten, som klagen var rettet mot, i følge universitetsutvalgte eksplisitt til klagers arbeider.

Utvalget fant at rapportens henvisninger til klagers arbeider var tilfredsstillende.

Universitetsutvalget hevdet videre at det ikke er slik at klagen i og med sin doktoravhandling eier en eksklusiv rett til å gjennomføre slike undersøkelser. Utvalget hadde i tillegg ikke funnet grunn til å gå nærmere inn på hvordan klager var blitt informert om det prosjekt som var utgangspunktet for klagen.

Universitetsutvalget vurderte i tillegg en anmodning fra klager om at saken ble forelagt klagers medforfattere og tidligere veileder m.fl. Man fant imidlertid saken tilstrekkelig belyst gjennom de dokumenter som forelå.

Oppsummert vurderte universitetsutvalget at beskyldninger fra klager om vitenskapelig uredelighet og plagiering var helt grunnløse.

Granskingsutvalget behandlet på møte i oktober orienteringen fra universitetsledelsen inklusiv notatet fra universitetsutvalget. Umiddelbart etter møtet mottok Granskingsutvalget anmodning fra klager om ny og uavhengig gransking. Med anmodningen fulgte dokumentasjon fokusert på spørsmål om plagiering/kopiering av doktorgradsavhandling.

Klager påpekte at det ikke fremgikk at omtalte rapport var en kopi av klagers doktorgradsprosjekt eller at man refererte klagers publikasjoner om forhold til ide, design, metoder m.m. etter etiske standarder. Et resultat av dette – var i følge klager – at metoder utarbeidet av klager dermed ikke vil bli referert riktig i andre og nyere undersøkelser. Dermed vil klagers forskning og særlige bidrag bli ”oversett”.

I den nye anmodning henviste klager eksplisitt til de deler av nasjonale forskningsetiske retningslinjer som etter klagers oppfatning var blitt brutt.

Granskingsutvalget sendte brev til rektor for det involverte universitet idet utvalget – med henvisning til ny henvendelse fra klager - anmodet om svar på enkelte konkrete spørsmål:

1) Hvilke punkter i den nye henvendelsen/klagen som - eventuelt - anses dekket av de tidligere uttalelser fra universitet i denne saken.

2) Hvis den nye henvendelse etter universitetets syn reiser nye spørsmål som universitetet ikke tidligere har drøftet, vil utvalget anmode universitetet om å drøfte disse spørsmålene.

Granskingsutvalget har ikke mottatt svar fra universitetet i denne beretningsperioden. Saken er dermed ikke avsluttet i 2010.

2.1.3 Nye saker i 2010

Sak 4

Granskingsutvalget mottok juni 2010 et anonymt varsel om mulig vitenskapelig uredelighet. Med varselet fulgte en omfattende rapport som i utgangspunktet var skrevet til Norges forskningsråd (NFR), men som etter råd fra NFR i stedet ble sendt til Granskingsutvalget.

Utvalget mottok senere en revidert klage hvor klager ikke lengre var anonym.

I korthet dreier saken seg om registrering av smerte under bedøvelse. Måten dette foregår på, er i følge klager patentert av innklagde. Klager hevdet, at det finnes indisier for at utført forskning klart bryter med god forskningspraksis. Forskningen har i følge klager ingen akademisk verdi og rapportering av forskningen er i strid med god praksis. Dette gjelder især de siste fem år.

Det henvises til to studier som i følge klager viser at det forekommer forskningsetiske problemer i innklagdes forskning. Det reises også kritikk vedrørende en publisert artikkel. Her handler det i følge klager om feilaktig, selektiv presentasjon av data dvs. utelatelse av visse data/fakta.

Granskingsutvalget behandlet henvendelsen. Utvalget fant ikke umiddelbart grunnlag for å avvise. Utvalget fant at det kunne være grunn til å få klagen presisert ytterligere. Utvalget valgte (med henvisning til intensjonen om lokal behandling) å sende saken og sakens dokumenter til det involverte universitet. Det skjedde med brev til institusjonens ledelse med samtidig orientering til klager.

Granskingsutvalgets sekretariat har fått opplyst at saken via institusjonens faste utvalg for slike saker er sendt til behandling ved berørte fakultet. Granskingsutvalget har ikke ved utgangen av 2010 fått nærmere opplysning om utfallet av behandlingen av saken.

Granskingsutvalget avventer rapportering fra involvert institusjon. Saken er dermed ikke avsluttet i 2010.

Sak 5

Granskingsutvalget mottok forsommeren 2010 en klage fra en forsker vedrørende en rekke problemer knyttet til konkret oppdragsforskning og rett til forfatterskap. Klagen var ganske omfattende og reiste en rekke problemstillinger, påstander og anførsler. Flere av disse er ytterligere belyst fra klagers side i senere mottatt dokumentasjon herunder i svar på uttalelse fra parter.

Sakens komplekse karakter gjorde at utvalget ikke umiddelbart fant grunnlag for å kunne vurdere om det skulle åpnes sak eller om saken skulle avvises. Utvalget har jf.

forskningsetikkloven som utgangspunkt anledning til begge deler.

Som mange andre saker om mulig uredelighet inneholdt også denne saken elementer som kun indirekte eller slett ikke vedrører vitenskapelig uredelighet, eksempelvis tvist om samarbeid og ansvarsfordeling. Det gjorde håndtering av klagen komplisert. I tillegg inneholdt klagen en rekke spørsmål som kunne knyttes til vilkår og praksis for oppdragsforskning

Men klagen inneholdt også en rekke mer konkrete påstander. Det gjaldt ikke minst tvist om rettmessig forfatterskap og medforfatterskap av vitenskapelige konferanseartikler (proceedings) og om det var begått vitenskapelig uredelighet i forbindelse med håndtering av dette. Eller uttrykt på en annen måte: Hvem hadde bidratt og med hvor mye i forhold til den omdiskuterte forskningen og som dermed kunne ha rett til medforfatterskap?

Klagen innholdt blant mange punkter også påstander om at arbeidsgiver og oppdragsgiver hadde utsatt klager for utilbørlig press.

Granskingsutvalget foretok innledende undersøkelser for å kunne vurdere om det skulle iverksettes gransking eller om saken skulle avvises. Innklagde oppdragsgiver og senere også

arbeidsgiver for klager ble anmodet om uttalelse. Begge imøtegikk påstandene i omfattende skriv til Granskingsutvalget.

Granskingsutvalget fant grunn til å konsultere en uavhengig ekspert i ånds- og opphavsrett for å få en foreløpig vurdering av saken med henblikk på å kunne vurdere om utvalget skulle åpne sak/granske. Disse forundersøkelsene var tidkrevende, men etter utvalgets oppfattelse nødvendig for at saken skulle være tilfredsstillende opplyst.

Rapport fra eksternt ekspert forelå ikke ved årets utgang. Forundersøkelsene og saken er dermed ikke avsluttet i 2010. Som følge av at utvalget ikke har konkludert i saken i 2010, er denne og klagens nærmere innhold kun kort beskrevet i denne årsmeldingen. Sakens videre forløp og nærmere innhold, forventes beskrevet i årsmelding for 2011.

Sak 6

Granskingsutvalget mottok i september 2010 en klage fra en forsker som var tidligere Fulbright-stipendiat ved et norsk universitet. Varslingsbrev ble også sendt ansvarlig universitet. Stipendiaten hevdet at en kollega (professor) hadde gjort seg skyldig i plagiering i forbindelse med to søknader til NFR.

Granskingsutvalget hadde kontakt med NFR om saken og innhentet i tillegg uttalelse fra den innklagede forsker som hadde en annen oppfatning av saken.

På bakgrunn av opprinnelig varsel, utdypende informasjon fra varsler, opplysninger fra NFR, uttalelse fra innklagde og kontakt med involvert norsk universitet ble saken behandlet på møte i Granskingsutvalget i oktober. Her konkluderte utvalget at saken skulle sendes til involvert universitet. Beslutning om videresending skjedde delvis på bakgrunn av at utvalgets sekretariat hadde fått opplyst at klagen i tillegg var sendt til universitetet.

Det ble meddelt universitetets ledelse i brev med samtidig opplysning om at Granskingsutvalget så frem til å motta orientering om den videre behandling av klagen.

Det er etterfølgende opplyst, at universitet vil utpeke en gruppe av eksterne sakkyndige som skal bistå med å undersøke saken. Saken er dermed ikke avsluttet i 2010.

Sak 7

Saken ble første gang meldt til Granskingsutvalget ved utgangen av oktober 2010. Utvalget har etterfølgende mottatt ytterligere dokumentasjon fra klager.

Det fremgår av dokumentene sendt av klager, at saken dreier seg om uenighet om utvikling, økonomi og drift av et senter hvor klager synes å ha hatt forventninger om vitenskapelig aktivitet i tilknytning til senteret. Dette knyttes på denne måten til påstand om vitenskapelig uredelighet.

Siden klagen inneholdt påstand om forskningsmessig uredelighet begått av et universitet, ble klagen sendt til universitetet til behandling/uttalelse med forventning om rapportering til utvalget. Saken er ikke avsluttet i 2010.

Sak 8

Granskingsutvalgets sekretariat mottok november 2010 et muntlig varsel om en mulig uredelighetssak, og fikk samtidig utlevert skriftlig dokumentasjon. I følge varslers fantes det uriktige opplysninger om et fossil i en publisert (nettbasert) vitenskapelig artikkel. Fossilet er eid av et norsk universitet. En norsk forsker var medforfatter av aktuelle artikkelen.

Utvalgets leder besluttet ut fra en konkret vurdering, at saken (jf. utvalgets vanlige praksis med mindre særlige forhold gjør seg gjeldende) at saken skulle oversendes ledelsen for det involverte universitetet. Samtlige saksdokumenter ble sendt til universitetet og det ble stilt to konkrete spørsmål: Bør saken etter universitets syn undersøkes i henhold til forskningsetikkloven og hvis ja, hvilken instans bør da etter universitetets syn foreta undersøkelsen, universitetet eller Granskingsutvalget?

Utvalgets sekretariat ble senere opplyst om at saken via universitetsledelsen var sendt til behandling ved universitetets forskningsetiske utvalg.

Saken ble innledningsvis behandlet på møte i det forskningsetiske utvalg rett før jul. Her ble det besluttet at utvalget "på vanlig vis" ville sende saken til uttalelse hos involvert lokal instans og dermed til uttalelse hos involvert forsker.

Granskingsutvalget mottok i løpet av desember flere ekstraopplysninger fra varsler. Disse ble umiddelbart sendt videre til involvert universitet.

Granskingsutvalget avventer rapportering fra involvert universitet og vil med utgangspunkt i dette vurdere sakens mulige videre forløp/avslutning. Saken er dermed ikke avsluttet i 2010.

2.1.4 Lokale saker – som utvalget kjenner til og har drøftet

Sak 9

Granskingsutvalgets sekretariat fikk i april 2010 henvendelse fra et universitet som opplyste om en mulig uredelighetssak (som også involverte et universitetssykehus) med samtidig anmodning om veiledning i forhold til eventuell behandling av saken.

Saken startet med en henvendelse til universitetet fra en professor i et annet land vedrørende to forskere som begge var ansatt ved aktuelle universitetssykehuset på det tidspunkt klagen ble fremmet men som tidligere hadde arbeidet en tid ved klagers laboratorium i utlandet.

I henvendelsen fra professoren ble det opplyst, at de to forskeres arbeid i laboratoriet (ledet av professoren) ikke kunne reproduseres av andre forskere tilknyttet laboratoriet. De to forskeres manuskript var derfor ikke korrekt og kunne ikke publiseres. I følge professoren hadde de to forskere ikke etterlatt laboratorienotater eller de opprinnelige data som dannet grunnlag for de to forskeres arbeid i forhold til publikasjon. Avslutningsvis anbefalte professoren at all deres forskning burde gjennomgås med tanke på å undersøke om den var holdbar.

Fakultetet meddelte varsler at saken var mottatt og ville bli behandlet etter nasjonale og lokale retningslinjer.

I september mottok Granskingsutvalget en skriftlig redegjørelse om saken. Saken var behandlet på fakultetsnivå etter det var avholdt et innledende møte mellom universitetsledelsen, ansvarlige dekan og forskningsansvarlig for involvert universitetssykehus.

Det ble avholdt møter med de to forskere. Her kom det i følge fakultetet tydelig frem at det hadde vært betydelige arbeidskonflikter i forskerteamet ved det utenlandske universitet. Det

var årsaken til at de to forskere, som ellers hadde planlagt en karriere i det aktuelle landet, valgte å komme tilbake til Norge. Begge forskere var tydelig preget av det de oppfattet som urimeligheter ved varsleres forskergruppe. Det ble publisert en artikkel med varsler som medforfatter. Det ville ikke komme flere publikasjoner basert på oppholdet/samarbeidet. Ingen av de to forskere ville for øvrig fortsette innen for det området som de arbeidet med ved laboratoriet.

I følge redegjørelsen fra fakultetet hadde de to forskere vært ansatt ved universitetet/universitetssykehuset siden 2001 og 2004. De hadde arbeidet med mange av fakultetets gode og erfarne professorer. Fakultetet fant ingen grunn til å tro at det var noen uredelighet i den aktuelle forskningen, som de hadde vært engasjert i. Det var ikke gjort granskning av saken utover dette. Fakultetet valgte å tro på forskernes utsagn om at usunne arbeidsforhold/arbeidsmiljø, lå til grunn for den meldingen som kom fra varsler. Forskerne opplyste også at alle forskningsdata var gjort tilgjengelige for varsler.

Det ble arrangert et avsluttende møte mellom universitetsledelsen, fakultetet og forskningsansvarlig for universitetssykehuset hvor det ble redegjort for hvorfor man ikke ville gå videre med saken.

Granskingsutvalget behandlet saken på møte i oktober og sendte etterfølgende et brev til universitetet hvor utvalget ba om flere opplysninger. Det skjedde med henvisning til at utvalget, til bruk for vurdering av om utvalget finner grunnlag for å åpne en sak, bør ha en fyllestgjørende informasjon om den lokale behandling.

Granskingsutvalget ba med utgangspunkt i ovenstående om en nærmere begrunnet konklusjon for hvorfor det ikke vurderes å være grunnlag for å gå videre med klagen sett i forhold til definisjonen av vitenskapelig uredelighet.

Granskingsutvalget mottok i desember brev med etterspurt informasjon/dokumentasjon

Saken ble på ny behandlet på møte i Granskingsutvalget. Selv om utvalgets nye behandling først fant sted i januar 2011, omtales dette likevel i denne årsmelding da saken ble avsluttet lokalt i 2010.

Utvalget konstaterte at fakultetet/universitetssykehuset ikke ville gjennomføre noen egen granskning av forskernes arbeider og konstaterte at dette ikke var tråd med et råd som i sin tid ble gitt av universitetsdirektøren der han foreslo at man skulle ta stikkprøver av forskernes dokumentasjon. Ved valgte framgangsmåte mistet egentlig forskerne sine muligheter til å få renvasket seg fra de aktuelle anklagene.

Utvalget konstaterte i tillegg på bakgrunn av mottatt spesifisert dokumentasjon fra universitetssykehuset at varsler var sisteforfatter på en artikkel der de to innklagde forskere var medforfattere, og at denne artikkel var publisert i mars 2010. Det vil si like etter opprinnelig klage var sendt.

Granskingsutvalget konstaterte også at klagen fra varsler var noe upresis og hadde forståelse for at en institusjon ikke kan forfølge enhver påstand om mulig vitenskapelig uredelighet like grundig hvis ikke disse er rimelig veldokumenterte. På den annen var det utvalgets oppfattelse at det noen ganger kan være viktig å undersøke slike påstander nærmere av hensyn til videre karriere og renavasking av de forskere som har vært utsatt for en alvorlig og belastende beskyldning om vitenskapelig uredelighet.

Utvalget ga i brev til involvert universitet/universitetssykehus uttrykk for ovennevnte betraktninger og anbefalte samtidig at hensyn til renavasking vektlegges ved eventuelle fremtidige saker. Granskingsutvalget tok tilsendt dokumentasjon/orientering til etterretning.

Granskingsutvalget har ikke hørt nærmere om saken som hermed betraktes som avsluttet.

Sak 10

Granskingsutvalgets sekretariat ble i juli 2010 kontaktet av en institusjon og opplyst om en mulig uredelighetssak; mer spesifikt mulig manipulering av forskningsdata. Utover å informere om denne mulige sak ba den ansvarlige ved institusjonen om råd og veiledning om håndtering av saken.

Institusjonen vedtok etterpå å behandle saken lokalt via ansvarlig fast utvalg som hadde dette som sin første sak.

I de følgende måneder var det løpende kontakt mellom institusjonen og Granskingsutvalgets sekretariat med henblikk på oppdatering om sakens forløp, og drøftelse av en rekke aspekter forbundet med behandling av saken.

Saken startet med at en gruppe forskere ved institusjonen i en rapport varslet om uregelmessigheter i datagrunnlaget til prosjekt finansiert av NFR. Dette var et større prosjekt der flere seniorforskere fra institusjonen deltok. Prosjektet startet i 2004. I 2007 ble det oppdaget at et stort antall spørreskjemaer manglet. Gjennom analyser høsten 2009 fremkom uventede resultater som syntes ulogiske. Dette førte til mistanke om uregelmessigheter knyttet til data.

I rapport fra det lokale utvalget ble det lagt til grunn at det var hevet over enhver rimelig og fornuftig tvil, at data var manipulert. Det var i tillegg klar sannsynlighetsovervekt for, at det var innklagde som forsettlig hadde gjort dette. Det lokale utvalget hadde merket seg innklagdes opplysninger om at han på den aktuelle tiden var i en livskrise og under sterkt press. Dette endret ikke utvalgets vurdering.

Når det gjaldt prosjektgruppens arbeidsform la det lokale utvalg bl.a. til grunn at det ikke hadde vært tilstrekkelig oppfølging og kontroll med at forutsetningene for å innhente og lagre personopplysninger var fulgt. Det hadde i tillegg vært dårlig oppbevaring av spørreskjemaer og av datafiler som hadde medført at disse var kommet på avveie.

Det ble også kritisert at det gikk for lang tid fra konstatering av manglende datafiler til man tok tak i problemet.

Verken prosjektleder eller innklaget hadde orientert NFR eller NSD om problemene. Det lokale utvalget anbefalte at NFR snarest mulig ble orientert om saken.

Da saken nærmet seg sin avslutning på lokalt nivå ble det på institusjonens initiativ avholdt et møte mellom rektor, den ansvarlige for saken ved institusjonen, Granskingsutvalgets leder og sekretariatsleder. På møtet orienterte rektor om sakens innhold, forventet konklusjon og mulig videre forløp med henblikk på å drøfte sakens endelige avslutning sett i relasjon til Granskingsutvalgets erfaringer og kunnskap om håndtering av andre saker.

Sanksjoner er ikke Granskingsutvalgets ansvar. Likevel skal dette omtales. På bakgrunn av anbefaling fra det lokale utvalgets vedtok institusjonens styre følgende (her gjengitt som foreløpig vedtak):

- Eventuelle vitenskapelige publikasjoner basert på data fra prosjektet trekkes tilbake.
- Data fra prosjektet slettes/makuleres.
- NFR og NSH orienteres om saken.
- Institusjonen varsler innklagdes (nye) arbeidsgiver om saken.
- Inntil videre opphører alt vitenskapelig samarbeid mellom institusjonen og innklagde.
- Innklagdes tidligere forskning ved institusjonen skal undersøkes med sikte på å avdekke eventuelle uregelmessigheter.
- Institusjonen innskjerper retningslinjer for god vitenskapelig praksis og vurderer utarbeidelse av supplerende rutiner og retningslinjer for forskningsledelse og kvalitetssikring.

Granskingsutvalget mottok i november en skriftlig orientering om behandlingen av saken. En behandling som var endt med konstatering av vitenskapelig uredelighet.

Institusjonen valgte å sladde navnet på den forskeren som var innklaget. Hemmeligholdelse av navn har skapt debatt i enkelte medier om dette er prinsipielt riktig eller feil.

Saken og den mottatte informasjon/dokumentasjon fra institusjonen ble behandlet på møte i Granskingsutvalget i januar 2011.

Utvalget tok orientering fra institusjonen til etterretning. Utvalget fant at saken var håndtert forbilledlig av institusjonen. Dette ble meddelt institusjonen sammen med kvittering for orientering.

Saken betraktes som avsluttet.

Sak 11

Granskingsutvalgets sekretariat ble på forsommeren 2010 kontaktet av en institusjon som ønsket råd og veiledning vedrørende håndtering av mulig plagieringssak. Sekretariatet sendte

på denne bakgrunn informasjon om bl.a. forskjellige definisjoner (norske og utenlandske) av plagiering.

Utvalgets sekretariat ble senere opplyst om at det var åpnet sak ved den aktuelle institusjonen på bakgrunn av et mottatt varsel.

Granskingsutvalget mottok på høsten via rektor for involvert institusjon redegjørelse om sakens håndtering ved institusjonen inklusiv rapport fra fast utvalg nedsatt av institusjonen for vurdering av slike saker.

Det fremgikk av uttalelse fra institusjonens utvalg (heretter det lokale utvalg) at det var snakk om en flertallsuttalelse (interne medlemmer) og en mindretallsuttalelse (eksternt medlem). Rektor aktet å følge flertallets uttalelse som konkluderte med at det ikke forelå vitenskapelig uredelighet i form av plagiering. Det fremgikk at mindretallets standpunkt var vesentlig annerledes. Det ble opplyst at man som sådan oppfattet uoverensstemmelsen som legitim på den måte, at det forelå et ganske så forskjellig utgangspunkt for tolking og vurdering av plagieringsbegrepet og god henvisningsskikk. For begge synspunkter syntes det å være gode argumenter.

Granskingsutvalget drøftet den videre håndtering av saken med utgangspunkt i at utvalget til ”enhver tid” kan åpne sak av eget tiltak. Innen realitetsdrøftelse av saken hadde utvalget behov for avklaring av noen spørsmål vedrørende habilitet for enkelte medlemmer av utvalget. Utvalget fikk i den forbindelse bistand fra NFR og senere en konkret tolkingsuttalelse fra KD. Resultatet ble at et medlem av utvalget ble erklært inhabil og derfor ikke etterfølgende har deltatt i sakens behandling.

Utvalget hadde i desember separate møter med hhv. representanter for involvert institusjon og med innklagde inklusiv vedkommendes advokat.

På bakgrunn av disse møtene, øvrig orientering fra institusjonen og utvalgets egne drøftelser besluttet utvalget at man ville engasjere tre eksterne eksperter som skulle bedømme hhv. flertallets og mindretallets anvendelse av norm i relasjon til uredelighetsbegrepet i den foreliggende sak om påstått plagiater. De sakkyndige skulle også forholde seg til spørsmål vedrørende lokal siteringspraksis og god henvisningsskikk.

Beslutningen om å inndra kompetente, eksterne og habile sakkyndige skal ikke minst ses i lyset av at omfanget av plagieringssaker synes å være betydelig og kanskje stigende. I tillegg hadde den aktuelle sak tydeliggjort at det er behov for en grunnleggende avklaring av plagieringsbegrepet. En avklaring som kan være særdeles nyttig ved eventuelle senere plagieringssaker uansett utfallet av den konkrete saken.

Den valgte fremgangsmåte ble besluttet etter dialog og i samråd med involvert institusjon,

De eksterne sakkyndige ble først utpekt i 2011. Mandatet for de sakkyndige ble også først utferdiget i 2011. Dermed er saken ikke avsluttet i 2010. Utvalget vil på bakgrunn av rapport fra de sakkyndige – som ikke skal granske den konkrete saken men prinsipielle aspekter ved plagieringsbegrepet ut fra den konkret saken – ta stilling til den videre behandling av saken.

2.2 Avviste saker

Noen anmeldelser avvises direkte etter beslutning fra utvalgets leder hvis det er opplagt at saken faller uten for utvalgets virkeområde.

Andre anmeldelser drøftes i utvalget før eventuell avvisning enten fordi det er uklart om saken bør avvises eller fordi saken inneholder spørsmål og problemstillinger som det kan være viktig for utvalget å forholde seg til. Selv om en sak formelt avvises, har utvalget i noen tilfeller gitt råd og veiledning på grunnlag av utvalgets drøftelse. I det følgende beskrives de saker som i henhold til ovennevnte er blitt avvist i 2010.

Avvist sak 1

Granskingsutvalget mottok januar 2010 en henvendelse vedrørende publisering av offentlig statistikk som i følge varsler er basert på feilaktig (foreløpig) informasjon i vitenskapelige arbeider. Varsler ga uttrykk for usikkerhet om Granskingsutvalget var rette adressat for en slik henvendelse.

Granskingsutvalget besvarte henvendelsen pr brev. Her ble det henvist til definisjonen av vitenskapelig uredelighet i forskningsetikkloven og til at innsamling av data til offisiell

statistikk etter utvalgets vurdering ikke kan betegnes som forskning, og dermed faller utenfor utvalgets virkeområde selv om statistikken brukes i sammenheng med forskning.

Selv om saken ikke falt innen for utvalgets virkeområde kommenterte utvalget dels spørsmål om hvilke instanser som det burde rettes henvendelse til i forhold til ansvaret for den publiserte statistikk og dels det overordnede ansvar for å sikre at det tas de nødvendige skritt dersom statistikken er (alvorlig) feilaktig.

Med hensyn til et spørsmål fra varsler om hva en forsker bør gjøre om forskeren har anvendt feilaktige statistiske opplysninger og dernest et ønske om å få fastsatt retningslinjer for hvordan korreksjoner i publikasjoner skal fremstilles for at de skal tilfredsstillende kravene til vitenskapelig redelighet, henviste Granskingsutvalget i svarbrevet til De nasjonale forskningsetiske komiteers forskningsetiske retningslinjer. Granskingsutvalget opplyste i den forbindelse, at hovedansvaret for forebygging av uredelig og diskutabel forskning på nasjonalt nivå i henhold til forskningsetikkloven ligger hos De nasjonale forskningsetiske komiteer.

Granskingsutvalget orienterte i brev de tre nasjonale forskningsetiske komiteer om henvendelsen som etter utvalgets mening reiste noen prinsipielle spørsmål om anvendelse av offentlig statistikk i forskningssammenheng med henblikk på eventuelle drøftelse i komiteene. Varsler mottok kopi av disse brev.

Saken betraktes av Granskingsutvalget som avsluttet med avvisningen.

Avvist sak 2

Utvalget fikk i mai 2010 en forespørsel fra en landsdekkende forening. Det ble klaget på en omfattende angivelig vitenskapelig rapport en såkalt "retrospektiv analyse av historisk kjemisk eksponering". Rapporten var utarbeidet av et konsulentselskap. Klager og de denne representerte, hadde ikke fått tilgang til rapporten. Klager hevdet at hemmeligholdelse og det lille som klager hadde fått tilgang til av informasjon, reiste tvil om rapportens objektivitet. Flere forhold tydet ifølge klager på at man kunne betvile at undersøkelsen og konklusjonene var uhildet. Klager ba utvalget om omgående vurdering av, om dette falt innenfor Granskingsutvalgets oppgaver.

Saken ble innledningsvis behandlet på møte i utvalget i mai. Det ble besluttet å anmode klager om en konkretisering av kritikken for å kunne avgjøre om klagen falt inn under utvalgets virkeområde. Det ble bedt om en nærmere dokumentasjon for at klagen vedrørte forskning og en konkretisering av hva det eksakt ble klaget over (med henvisning til forskningsetikklovens definisjon av vitenskapelig uredelighet).

Klager svarte på dette. Her kom det frem noen nye opplysninger. Det ble hevdet at måten rapporten var blitt behandlet på ikke var i tråd med hva oppdragsgiver lovte ved oppstarten. Det kom imidlertid etter Granskingsutvalgets oppfatning ikke noen konkretisering som dokumenterte at saken omfattet et forskningsprosjekt som skulle ende opp i en eller flere publiserte arbeider.

Utvalget meddelte på denne bakgrunn klager at klagen falt utenfor utvalgets virkeområde.

Etter dette mottok utvalget ved flere anledninger ytterligere dokumentasjon som ikke minst hadde til formål å godtgjøre at rapporten, som klagen omfattet, angivelig var en studie som skulle følge vitenskapelig prinsipper, og at det opprinnelig var intensjonen at det skulle oppnevnes en vitenskapelig komité som skulle gi faglig råd til prosjektet, bl.a. om metoder.

Utvalget behandlet på bakgrunn av den nye dokumentasjon på nytt saken i et møte.

Utvalgets vurdering var følgende:

- Det faglige arbeid personalet utdannet ved universiteter og høyskoler gjør, kan inndeles i fire typer: forskning, undervisning, forskningsformidling og ekspertvirksomhet (som medisinsk behandling, juridisk rådgivning eller teknologiutvikling). Bare en av disse faglige virksomhetene resulterer altså i forskningspublikasjoner.
- Det har ikke kommet frem konkretisering eller dokumentasjon om at den konkret saken vedrører et forskningsprosjekt hvor man har publisert eller tatt sikte på vitenskapelige publisering.
- Saken vedrører etter utvalget oppfatning ikke forskningsetikk, men derimot om profesjonsetikk. Den dreier seg om de normer og verdier som regulerer fagpersoners fagutøvelse i forhold til sine oppdragsgivere, brukere og klienter.

Utvalget besluttet på denne bakgrunn å fastholde den opprinnelige vurderingen om at kritikken mot rapporten falt utenfor Granskingsutvalgets virkeområde.

Avvisningen av saken ble skriftlig meddelt klager. Saken ble avsluttet i 2010.

2.3 Forespørsler om mulige saker og om utvalgets virkeområde

Utvalget har også i denne beretningsperioden fått muntlige og e-post henvendelser både fra enkeltpersoner og representanter for institusjoner som har beskrevet potensielle uredelighetssaker (noen ganger i anonymisert form) med henblikk på å få råd veiledning om definisjonen av uredelighet (især i forhold til plagiering og regler for forfatterskap) eller for å få svar på spørsmål om mulig behandling av en konkret sak lokalt eller via Granskingsutvalget.

Enkelte henvendelser er senere (i 2011) formulert som klager og er drøftet av utvalget. Disse omtales innledningsvis nedenfor.

En sak vedrører påstand om plagiering/manglende henvisning innen for humanistisk forskning. Klager sendte i 2010 en foreløpig beskrivelse av saken men full dokumentert klage ble først mottatt i starten av 2011.

En annen sak vedrører påstand om plagiering/tyveri av forskningsidé, her innenfor fagområdet helsevitenskap. Utvalgets sekretariat ble muntlig orientert om saken på møte i slutten av 2010. Også her forelå formellannmeldelse først i 2011.

Likeledes i slutten av 2010 ble utvalgets leder og sekretariat orientert om en tredje mulig uredelighetssak bl.a. med mistanke om at en forsker ikke selv hadde skrevet deler av en doktorgradsavhandling.

Alle tre klager forventes nærmere omtalt i årsmeldingen for 2011.

Endelig har Granskingsutvalget mottatt orientering om en mulig vitenskapelig uredelighetssak i forbindelse med et internasjonalt finansiert forskningsprosjekt. Det finnes flere personer (fra forskjellige land) bak klagen men hovedansvarlig synes å være en norsk professor som har

videresendt kopi av skriftlig korrespondanse om saken til utvalget (via utvalgets leder). Granskingsutvalget er ikke blitt anmodet om å forholde seg til klagen/saken og har dermed inntil videre tatt orienteringen til etterretning. Saken synes å bli behandlet utenlands.

2.4 Sakenes karakter, omfang og instans for behandling

Arbeidet i 2010 har vært preget av behandling av mange saker og av at enkelte saker har krevd en betydelig ressursinnsats for utvalgets medlemmer og for sekretariatet. Utvalget har på denne bakgrunn innhøstet en rekke erfaringer. Disse erfaringer er til en vis grad blitt diskutert i løpet av 2010 men er først blitt nærmere samlet opp i løpet av første halvår av 2011. Det er skjedd som ledd i en oppsamling av utvalgets erfaringer fra den første oppnevningsperiode (sommeren 2007 til sommeren 2011). Denne oppsamling er videreført i første halvår av 2011 og forventes nærmere beskrevet i årsmelding for 2011. Her skal derfor kun kort gjøres rede for umiddelbare erfaringer primært fra utvalgets arbeid i 2010.

Et større antall av de henvendelsene utvalget har mottatt har i liten grad dreiet seg om mulig uredelighet – men om personalkonflikter, tvister mellom ledelse og arbeidstaker, faglig uenighet mv. I tillegg har en rekke klager vært omfattende i beskrivelse og dokumentasjon. Dokumentasjon som ikke alltid har vært fokusert på mulig vitenskapelig uredelighet

Utvalget har søkt å sortere ut saker som bør behandles, og på den annen side skille ut saker hvor det kan treffes vedtak om avvisning. Så langt har denne balansen ikke alltid vært enkel.

Utvalget har på flere møter drøftet om det er mulig å effektivisere rutineene for siling og prioritering av henvendelser som utvalget mottar. Det er skjedd på med utgangspunkt i at en av utvalgets viktigste oppgaver er å sikre at saker om mulig uredelighet bringes frem i lyset. Erfaring internasjonalt viser at dette er vanskelig. Siling og prioritering kan derfor ikke være altfor hardhendt.

Utvalget besluttet i 2010 at man i 2011 vil arbeide videre med denne problematikk, herunder utarbeide et skjema og skriftlig veiledning om krav og forventninger til anmeldelse av mulige uredelighetssaker.

Utvalget har i 2010 – med utgangspunkt i konkrete saker – videreført diskusjoner om når en sak bør sendes til lokal behandling og når utvalget eventuelt selv bør gå inn i saken/granske.

Saker som eksempelvis involverer tvister mellom ledelse og arbeidstaker bør som utgangspunkt avklares på lokalt nivå. Omvendt kan lokal involvering på forskjellige nivåer gjøre det vanskelig å sikre en uhildet behandling.

Hvis utvalget antar at lokal behandling ikke er forsvarlig, har utvalget lagt til grunn, at terskelen ikke bør være høy, før utvalget overtar saken.

For å bidra til at lokale granskinger blir forsvarlige, vil en skriftlig veiledning om hvordan slike saker kan behandles være nyttig.

2.5 Refleksjoner over utvalgets rolle

Granskingsutvalget oppfatter i korthet sin rolle slik:

- i. drøfte saker som er behandlet av institusjoner, gjerne i dialog med institusjonene bl.a. med henblikk på å fremme en mer enhetlig behandling av saker,
- ii. videresende klager til behandling på lokalt nivå eventuelt etter forundersøkelse og/eller med konkrete spørsmål,
- iii. selv granske hvis særlige grunner taler for dette,
- iv. fungere som en nasjonal kunnskapsressurs, og veileder i forhold til enkeltpersoner og institusjoner bl.a. med det formål å bidra til en mer enhetlig behandling av saker,
- v. systematisere nasjonale erfaringer samt samle viten om og informere om internasjonale erfaringer
- vi. forebygge på nasjonalt nivå i samarbeid med De nasjonale forskningsetiske komiteer og støtte forebygging på lokalt nivå.

Hvis utvalget skal fungere etter formålet, bør utvalget ha kunnskap om saker om mulig uredelighet i forskning – både i privat og offentlig sektor.

Det er utvalgets oppfatning at utvalget i denne beretningsperiode er blitt orientert om saker som er blitt behandlet lokalt på universiteter eller høyskoler. Her har brev fra KD til institusjoner med oppfordring til å informere utvalget (omtalt i tidligere årsmelding) utvilsomt hatt en positiv innvirkning. Men utvalget kan naturligvis ikke med sikkerhet vite om utvalget får opplysning om alle institusjonssaker.

Utvalget vil oppfordre til at alle uredelighetssaker (som ikke er funnet grunnløse) uansett hvilket nivå disse behandles på blir rapportert til institusjonens øverste ledelse. Dette vil ofte også være en forutsetning for at Granskingsutvalget kan motta informasjon om saken.

Når det gjelder instituttsektoren og privat virksomhet (som utvalget også dekker) har utvalget verken i denne eller tidligere beretningsperioder fått opplysning om lokal behandling av saker bortsett fra en enkelt sak i 2009 hvor utvalgets sekretariat ga råd og veiledning og et par klager i 2010 som er omtalt i denne årsmelding. Relasjon til disse sektorer er en problemstilling som utvalget finner at det bør arbeides nærmere med.

3 Nasjonale aktiviteter

3.1 Dialog med universiteter inklusiv jubileumsturné

3.1.1 Kontakt med institusjoner

Utvalget har også i denne beretningsperiode hatt god dialog og samarbeid med de institusjoner som har vært involvert i behandling av saker.

Også i 2010 har utvalget hatt møter med institusjoners ansvarlige for behandling av mulige uredelighetssaker.

I forbindelse med møte i utvalget i januar var det et særskilt møte med Forskningsetisk utvalg for Universitetet i Oslo (UiO). På møtet var det en meget nyttig debatt om felles utfordringer, utveksling av erfaringer fra behandling av saker samt drøftelse av fremtidig samarbeid og arbeidsdeling mellom det nasjonale utvalget og lokale utvalg. For Granskingsutvalget var det givende å treffe representanter for et stort universitets lokale utvalg for å høre om erfaringer og forventninger til det nasjonale utvalg. Dette skal ses i forlengelse av at utvalget tidligere hadde drøftet forebyggingsinitiativer med representanter for UiO.

Utvalgets møte i mai 2010 var lagt til Trondheim med henblikk på å treffe representanter for NTNU og Sintef. Sistnevnte var dessverre forhindret i å møte, men var likevel representert ved varamedlem av utvalget, Dag Slotfeldt-Ellingsen, som presenterte hvordan Sintef hadde lagt til rette arbeid med etikk og forskningsetikk.

Fra NTNU ble informert om arbeid med forebygging av vitenskapelig uredelighet og henvist til etikkportalen som NTNU lanserte i 2009. Også universitets varslingsrutiner for melding om kritikkverdige forhold i forskning ble omtalt. Endelig ble universitetets erfaringer fra behandling av en konkret sak om vitenskapelig uredelighet, inklusiv erfaringer fra samarbeid med Granskingsutvalget om denne konkrete saken drøftet. Sakens behandling hadde ført til

konstatering av vitenskapelig uredelighet. Drøftelsen på møtet viste at det var forskjellige holdninger til spørsmålet om å offentliggjøre navn contra anonymitet på den/de som finnes skyldige i vitenskapelig uredelighet og for varslere.

3.1.2 Jubileumsturné

I 2010 var det 20 år siden at De nasjonale forskningsetiske komiteer ble opprettet. Dette ble markert med en jubileumsturné hvor syv universiteter ble besøkt.

Det ble utviklet en seminarserie som ble tilbudt til hvert enkelt universitet, som på sin side noen steder bidro med interne ressurser. Noen steder var det halvdagsmøter, et par steder var det heldagsmøter.

På møtene ble de enkelte nasjonale komiteer presentert. I tillegg hadde Granskingsutvalgets leder en lengre presentasjon av Granskingsutvalget, dets oppgaver og erfaringer så langt. I tillegg hadde utvalgets sekretariatsleder likeledes ved hvert besøk et opplegg om plagiering og en tilsynelatende stadig forekomst av plagiering i forskning gjennom de senere år i utlandet og i Norge. Temaet forfatterskap/medforfatterskap og tvister om dette var også et tema ved besøkene.

På denne måte fikk dette relativt nye utvalget en god mulighet for å øke kjennskapet til utvalget og samtidig å skape debatt og dialog om temaer i relasjon til vitenskapelig uredelighet og i samarbeid med De nasjonale forskningsetiske komiteer også å belyse utfordringer vedrørende forebygging. Ved de enkelte besøk var det deltakelse av "lokale" representanter for Granskingsutvalget og De nasjonale komiteer.

Kanskje litt paradoksalt var erfaringen at antallet av deltakere ved de enkelte besøk var størst på de mindre universiteter.

Selv om det var ressurskrevende å gjennomføre en slik seminarrekke, ble det i forbindelse med evaluering av initiativet konkludert, at slike besøk fremover også bør gjennomføres ved utvalgte høyskoler og forskningsinstitutter men i en enda mer målrettet form for de forskjellige målgrupper.

3.2 Granskingsutvalget og De nasjonale forskningsetiske komiteer

Utvalgets leder og et par medlemmer av utvalgte deltok i mars i det årlige fellesmøte for de nasjonale forskningsetiske komiteer. Utvalgets leder, Johan Giertsen, og utvalgsmedlem Ragnvald Kalleberg holdt innlegg om henholdsvis Granskingsutvalgets funksjon og evaluering av tiltak ved UiO som oppfølging på Sudbø-saken. Blant utvalgets deltakere var det enighet om at Granskingsutvalget fremover bør delta i disse fellesmøter som er en glimrende anledning til å drøfte en rekke felles problemstillinger og utfordringer med medlemmene av de nasjonale komiteer.

Sekretariatet har også i 2010 som følge av samlokaliseringen med sekretariatet for De nasjonale forskningsetiske komiteer deltatt i stabsmøter og løpende felles aktiviteter (inkludert faglige interne seminarer) for sekretariatene. Utvalgets leder og sekretariatsleder har deltatt i de halvårslige møter mellom komiteene/lederne av de tre nasjonale komiteene og det samlede sekretariat.

Utvalgets leder har i 2010 ledet en intern arbeidsgruppe (felles med representanter for FEK) som har hatt til oppgave å komme med forslag til ny organisering av sekretariatene som følge av at en planlagt omorganisering av sekretariatet (som beskrevet i årsmelding for 2009) ennå ikke er blitt gjennomført.

3.3 Nettsted og informasjon

Som omtalt i årsmelding for 2009 har Granskingsutvalget egne nettsider på nettstedet for De nasjonale forskningsetiske komiteer (FEK) www.etikkom.no. Det er planen at disse nettsider gradvis utbygges slik at nettstedet blir *stedet* for å informere seg om vitenskapelig redelighet med nytt fra inn- og utland. Utvalget er med stor bistand fra FEK kommet et godt stykke på vei i løpet av 2010. Det er også utvalgets oppfattelse at nettstedets forskningsetiske bibliotek, FBIB, er et særdeles nyttig verktøy. Biblioteket inneholder mange artikler som er relevante for vitenskapelig redelighet ikke minst for forebygging av og undervisning om uredelighet.

I forbindelse med omtalen av nettstedet skal det nevnes at www.etikkom.no i november 2010 ble tildelt tilgjengelighetsprisen 2010. Prisen deles ut av Direktoratet for forvaltning og IKT (DIFI) etter vurdering av nærmere 700 offentlige nettsteder. Dette understreker etter utvalgets oppfattelse at det har vært en god beslutning å ha felles nettsted med FEK.

De forskningsetiske komiteer tilbyr elektroniske nyhetsbrev som sendes ut månedlig. Her informeres også om nyheter vedrørende vitenskapelig uredelighet og om Granskingsutvalget. Det samme gjelder et engelskspråklig nyhetsbrev som to ganger årlig gjør rede for arbeidet i komiteene og Granskingsutvalget.

Også fagbladet Forskningsetikk utgitt av FEK fire ganger om året er særdeles relevant for Granskingsutvalgets virke.

4 Internasjonalt samarbeid

I følge Kunnskapsdepartementets veileder for Granskingsutvalgets arbeid (27. juni 2007) skal utvalget holde seg orientert om tilsvarende arbeid i andre land og samarbeide med eventuelle tilsvarende utvalg i andre land.

4.1. Verdenskonferanse om Research Integrity

Det internasjonale samarbeid om vitenskapelig redelighet var i 2010 fokusert på forberedelse og avholdelse av den annen verdenskonferanse om "Research Integrity som ble avholdt i Singapore juli 2010.

På konferansen deltok medlem av Granskingsutvalget Ragnvald Kalleberg (som på konferansen holdt et innlegg om erfaringer i forhold til forskningsetikk ved Universitetet i Oslo) og sekretariatsleder Torkild Vinther.

Et konkret utbytte av konferansen var vedtakelse av det såkalte Singapore statement. Dette er en global guide til ansvarlig forskning/god forskningsskikk. Det er ikke et regulerende dokument eller bindende dokument. Det representerer alene en felles beslutning tatt av deltakere på konferansen i Singapore, men er likevel uttryk for en rekke viktige prinsipper som forhåpentlig kan virke som inspirasjon for videre drøftelse og initiativer i en rekke land.

Se: <http://www.singaporestatement.org>

4.2 ENRIO – europeisk nettverk

Også i 2010 har sekretariatslederen deltatt i nettverket ENRIO (European Network for Research Integrity Offices). Nettverket er blitt utvidet i løpet av 2010 slik at flere større europeiske land nå også deltar. Det er deltakelse fra omkring 15 land.

Nettverket er en viktig ressurs for å drøfte felles erfaringer og få kjennskap til saker (offentlige og mer fortrolige), samt forebyggingsinitiativer i andre land. Medlemmer av nettverket har også glede av kunne trekke på hinannens erfaringer i forbindelse med uformelle kontakter om behandling av prinsipielle aspekter ved konkrete saker. Problemstillingene fremstilles naturligvis i helt generell og anonym form.

Nettverket har hatt et møte i 2010. Dette fant sted i Bern, Sveits. Her ble nedsatt en mindre arbeidsgruppe (med Norge som hovedansvarlig) som skulle innsamle erfaringer fra håndtering av plagiering og plagieringssaker i medlemsland, men også eventuelt i andre land. Et foreløpig resultat presenteres på nettverkets første møte i 2011. Arbeidsgruppen hadde et møte under verdenskonferansen i Singapore.

4.3 ESF - European Science Foundation

European Science Foundation (ESF) nedsatte i slutten av 2008 fire arbeidsgrupper som resultat av et ESF-medlemsforum-initiativ. Arbeidsgruppene skulle arbeid med forskjellige temaer som opptakt til verdenskonferanse om ”Research Integrity, i Singapore i 2010.

Granskingsutvalgets sekretariat har også i 2010 deltatt i arbeidsgruppen som utarbeidet utkast til en sjekklister til bruk for etablering av nasjonale ordninger til fremme av god forskningsskikk og håndtering av vitenskapelig uredelighet og har også i 2010 deltatt i møter for det samlede medlemsforum.

Medlemsforumet avholdt to workshops i 2010. Ét i Split i Kroatia i mars og ét i Roma i november. En felles rapport ble utarbeidet av medlemsforumet. Et sammendrag av denne ble presentert på verdenskonferansen i Singapore som et unikt europeisk bidrag.

På møtet i november ble deltakelse i verdenskonferansen evaluert og rapport fra medlemsforumet ”Fostering Research Integrity in Europe” samt ”The European Code of Conduct for Research Integrity” diskutert en siste gang innen disse skulle presenteres på den

årlige ESF forsamling i Strasbourg senere i november. På møtet i Roma ble det for øvrig besluttet å søke å fortsette arbeidet i medlemsforumet med avholdelse av et møte i starten av 2012.

For nærmere informasjon se: www.esf.org/activities/mo-fora/research-integrity.html

Vedlegg:

Medlemmer av Granskingsutvalget i 2010

Professor Johan Giertsen Universitetet i Bergen, leder

Professor Rigmor Austgulen, NTNU, nestleder

Regiondirektør Edel Storelvmo, NHO Nordland. Fra 1. juli direktør, Futurum AS

Professor Monica Martinussen, Universitetet i Tromsø

Dekan Tor Hauken, Universitetet i Stavanger

Professor Ragnvald Kalleberg, Universitetet i Oslo

Dosent Sighild Westman-Naeser, Uppsala, Sverige

Seniorforsker Cathrine Holst, Universitet i Oslo, varamedlem

Tidligere direktør Dag Slotfeldt-Ellingsen, Sintef, varamedlem

Professor Ingar Olsen, Universitetet i Oslo, varamedlem

Instituttssjef Tone Fløtten, Fafo, varamedlem

Sekretariat

Sekretariatsleder Torkild Vinther

Utvalgsmøter 2010

26. januar, Oslo

11. mai, Trondheim

25. oktober, Oslo

9. desember, Gardermoen

Granskingsutvalget

Prinsens gate 18

P.b. 522 Sentrum, 0105 Oslo

Tlf.: 23 31 83 00

Faks: 23 31 83 01